

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Горна Оряховица , 09.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ в публично заседание на пети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира И. Николова-Петрова

при участието на секретаря Милена Г. Димитрова
като разгледа докладваното от Красимира И. Николова-Петрова Гражданско дело № 20204120101301 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Трудов спор – предявен е иск за отмяна на дисциплинарно наказание „забележка” с правно основание чл.357,ал.1 от КТ.

Ищцата Д. С. Н. с ЕГН *****, с адрес : град В. ж.к. ..., телефон : *****, чрез пълномощника си – адвокат М.С. от ВТАК, твърди в исковата си молба, че работи като кондуктор в Превозна служба Варна - част от организационната структура на ответното поделение, явяващо се работодател по смисъла на § 1,т.1 от ДР на КТ. Сочи, че с приложената заповед ѝ е наложено дисциплинарно наказание за това, че не била извършила качествена проверка на пътниците и не била уредила своевременно с билети трима пътника. Споделя, че във въпросния участък /спирка Тръстиково - гара Езерово/ от движението на влака 20161, спирките са шест на брой и са разположение на разстояние от четири до шест минути една от друга, като тези спирки са необслужвани, т.е. от тях се качват единствено пътници без билети или с друг документ за пътуване /например служебна карта/. Заявява, че този влак е претоварен, защото се използва преимуществено от работници. Твърди, че кондукторът в този въпросен участък не разполага с технологично време, за да изпълни всички възложени му от работодателя задължения в краткия период от една необслужвана спирка до друга. Сочи, че освен проверката на документи за пътуване и писане на билети, което отнема време поради факта, че следва да се отворят необходимите документи, за да се провери разстоянието в км от началната до крайната точка на пътуване на конкретен

пътник, да се провери цената на билета в тарифата, да се попълнят надлежно на ръка графите в билетите, да се вземат пари от пътника и да му се върне ресто /в конкретния случай ищцата е получила банкнота от 50 лева, а не е разполагала с достатъчно дребни пари, за да върне на пътника/, кондукторът има и задължението да мине през обслужвания влак и да затвори всички врати преди потеглянето му от спирка, а престоят на всяка една спирка в посочения по-горе участък е максимум една минута; да даде знак готовност за потегляне на влака и да проследи изтеглянето му от района на гарата. Посочва, че при толкова задължения, с които е натоварен, кондукторът преимуществено изпълнява тези, свързани с безопасността /да не скочи пътник от влака, да не се хвърли някой от перона под влака, да не се пропусне важен сигнал, подаван от гаровите работници/, което означава, че докато влакът се изтегля от гарата, няма как кондукторът едновременно да наблюдава за сигнали, подавани от гаровите работници, и да пише билети. Заявява, че по тази причина организацията на работа, която е наложена от кондукторите в този участък, е да се проверят пътниците, качили се от необслужваните спирки и да се запитат за крайната гара или спирка, до която пътуват, а преимуществено да се уреждат с документи за пътуване тези пътници, които ще слязат от влака на най-близката спирка, като останалите нетаксувани пътници се таксуват при първа възможност /най-често след спирка Тополите, защото след нея влакът пътува вече не четири, а осем минути и кондукторът разполага с повече време/, най-късно по време на общата проверка, която кондукторът извършва преди крайната гара Варна. Твърди, че знаейки тази особеност в този участък от движението на конкретния влак, контролните органи често си вадят позитиви за сметка на дисциплинарните досиета на кондукторите, като другият негативен за кондукторите резултат, освен дисциплинарното наказание за неизпълнение на трудовите задължения, които просто няма как да бъдат изпълнени от един човек в посочения времеви и пътен участък, кондукторите биват лишавани и от дължимата им от работодателя премия-приход, изчислявана на основата на издадените във влака билети, възлизаща обичайно около 200 лева месечно. Твърди, че наложеното на ищцата дисциплинарно наказание е незаконосъобразно, защото на първо място работодателят не е поставил краен срок, в който да бъдат издадени от кондуктора билети за пътуване, като се предполага, че издаването им следва да стане най-късно по време на общата проверка, която кондукторът е длъжен да извърши, а в участъка спирка Тръстиково - гара Езерово такава обща проверка не се извършва. Заявява, че освен това работодателят не е изпълнил своето задължение по чл.127 КТ да осигури нормални условия /необходимото технологично време/ за изпълнение на всички трудови задължения във въпросния участък от движението на влака № 20161 и по тази причина е незаконосъобразно да налага дисциплинарно наказание за това, че някои от задълженията, несвързани със сигурността на движението, не са изпълнени своевременно и преди да е изтекъл крайния момент, в който могат да бъдат изпълнени /т.е. преди влакът да е спрял на гара Варна няма никаква пречка кондукторът да издаде билети на пътуващите във влака за гара Варна пътници/.

Моли съда да отмени заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и да й присъди направените в производството разноски.

В съдебно заседание, лично и чрез пълномощника си – адв. М.С. от ВТАК, ищцата поддържа предявения иск и моли съда да го уважи. Излага съображения. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът ПОДЕЛЕНИЕ ЗА ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ - Горна Оряховица към „БДЖ – ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ” ЕООД с Булстат 1754056470213, със седалище и адрес на управление : град Горна Оряховица, ул. „Цар Освободител” № 112а, представлявано от директора С. С. Г., чрез пълномощник – адвокат Д. Х. от АК – Варна, депозира писмен отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК. Ответникът счита предявения иск за допустим. Оспорва иска като неоснователен. Твърди, че процесната Заповед № 91/13.08.2020г. е законосъобразна. Моли съда да отхвърли изцяло предявения иск за отмяна. Не оспорва обстоятелството, че между страните в процеса съществува трудово правно отношение. Твърди, че работодателят е спазил разпоредбите на чл.189,ал. 1 КТ и чл.193,ал.1 КТ. Заявява, че работодателят е спазил процедурата по чл.193,ал.1 от КТ, като ищцата е получила писмо с искане за обяснение и е депозирала пред работодателя обяснения на 16.07.2020г. Твърди, че наказанието е наложено на ищцата с мотивирана заповед, издадена на 13.08.2020г. за нарушение на чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкция за за кондуктора, като на 06.07.2020г., във втория вагон на влак 20161, в участъка спирка Тръстиково – гара Езерово, Д.Н., по време на работа, в качеството си на кондуктор на влак № 20161, не е извършвала качествени частични проверки на документите за пътуване на пътниците и не е издавала своевременно билети на тези от тях, непритежаващи такива, вследствие на което е допуснала в проверяваната от нея част от влака да пътуват, както следва : - 1 пътник без билет, пътуващ от спирка Тръстиково за гара Варна във втория вагон на влак № 20161 – уреден с билет от служителката Н. едва след извършена контролна проверка на влака след гара Езерово; - 3 пътника без билети, пътуващи от спирка Страшимирово до гара Варна във втория вагон на влак № 20161 – уредени с билети от служителката Н., едва след извършена контролна проверка на влака след гара Езерово. Посочва, че описаното съставлява нарушение и на вменените на ищцата трудови задължения с длъжностната характеристика за длъжността „кондуктор на пътнически влак”. Не кредитира дадените от ищцата обяснения, че причините за пътуване на пътници без билети е краткото разстояние между спирка Страшимирово и гара Езерово. Счита, че по този начин ищцата цели да оневини себе си и да избегне дисциплинарната отговорност. Заявява, че в случай, че малкото времепътуване на влака от спирка Страшимирово и гара Езерово, е попречило според ищцата да издаде билети за пътниците, качили се от спирка Страшимирово, същото не важи за пътниците от спирка Тръстиково. Поради това приема, че служителката не е изпълнявала своите основни трудови задължения, в обема и качеството, дължими от нея, и е допуснала наличието на пътници без билети без основателни причини. Счита, че процедирайки по този начин, се създават условия за безбилетни пътувания на пътници, тъй като спрямо същите не се действа своевременно. Твърди, че е налице знание от страна на Д.Н. за извършените от нея нарушения на трудовата дисциплина, същата е предвиждала настъпването на последиците от това, съзнавала е до какви последствия може да се стигне в резултат на

нарушена трудова дисциплина, като е допуснала настъпването им. Счита, че извършеното съставлява нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.186 от КТ и чл.187,ал.1,т.3,предл.1 от КТ. Заявява, че работодателят е спазил изискванията на чл.189 от КТ и е наложил възможно най-лекото дисциплинарно наказание.

Моли съда да се произнесе с решение, с което отхвърли изцяло исковите претенции на ищцата като неоснователни и да потвърди атакуваната заповед като законосъобразна. Моли, на основание чл.81 ГПК вр. чл.78,ал.2 ГПК, да му се присъдят направените разноски, вкл. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител – адвокат Д. Х. от АК - Варна, поддържа депозирания отговор на исковата молба. Излага съображения в писмена молба – становище. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира направените по делото разноски.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно разпоредбата на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни по настоящото дело са фактите, че страните се намират в трудово правоотношение, възникнало по силата на сключен между тях трудов договор, по силата на който Д. С. Н. заема длъжността „Кондуктор” в Превозна служба Варна, Поделение за пътнически превози - Горна Оряховица към „БДЖ – Пътнически превози” ЕООД гр. София. Тези факти се потвърждават и от приетите многобройни писмени доказателства, приложени към ЛТД на ищцата.

Съдът е приел за безспорни по делото и фактите, че на 06.07.2020г. ищцата реално е изпълнявала длъжността „Кондуктор” в Превозна служба Варна, Поделение за пътнически превози - Горна Оряховица към „БДЖ – Пътнически превози” ЕООД гр. София, като е участвала в превозната бригада и обслужването на влак № 20161, в участъка спирка Тръстиково – гара Варна.

С писмо изх. № 03-15-203/07.07.2020г. /л.22-23 от делото/, ръководител отдел „Сигурност” при „БДЖ – Пътнически превози” ЕООД – Централно управление, е уведомил директора на ППП Г.Оряховица, че „на 06.07.2020г. е извършена контролна проверка на влак № 20161 в участъка от гара Езерово до гара Варна, като е констатирано, че на гара Езерово кондукторът Н. се намира в проверявания от нея втори вагон, последният издаден от нея билет /обр. 313-а № 00510483/ е от спирка Страшимирово, а предпоследният /обр.313-а № 00510482/ е издаден от спирка Тръстиково. При извършената проверка е установено, че във вагона пътуват общо 45 пътници, 5 от които били без документи за пътуване, уредени от Н., както следва по сведения на пътниците : - 3 от спирка Страшимирово за гара Варна, уредени от Н. с билети обр.313-а № 00510484, № 00510486 и № 00510487 по негово разпореждане да ги уреди...; - 1 от спирка Тръстиково за гара Варна, уреден от Н. с билет

обр.313-а № 00510485 след негово разпореждане да го уреди...Пътникът е бил проверен от кондуктора, но е оставен неуреден до момента на контролната проверка; - 1 пътник, пътуващ за гара Варна, но отказващ да каже откъде е започнало пътуването му, уреден от Н. с билет обр.313-а № 00510488 след разпореждане да го уреди...., но с маршрут в билета гара Езерово – гара Варна, въпреки, че е пропътувал по-дълго разстояние...В издадените от Н. билети е вписано километрично разстояние, различно от реалното, а в билет № 00510486 въобще не е вписано такова.Влака беше нормално населен, в двата вагона пътуваха общо 110 пътници.”. Със същото писмо е поискано да бъде извършено разследване, да се предприемат необходимите действия, както и да се приложи копие на заповед за наложено наказание, в срок до 07.08.2020г.

С писмо изх. № 03-15-203/10.07.2020г. /л.19 от делото/, неприложено към ЛТД на ищцата, И.Д. Ръководител на ПЦ Варна към ППП – Горна Оряховица при „БДЖ-ПП” ЕООД е изискал от Д.Н. да депозиращ писмени обяснения в 3-дневен срок, в които да отговори на поставените в писмото въпроси, свързани с наличието на пътници без билети във влак № 20161 на 06.07.2020г., по време на работата ѝ като кондуктор, в участъка гара Шумен до гара Варна, като е уведомил ищцата, че дадените обяснения ще се преценяват във връзка с търсенето на дисциплинарна отговорност.

По делото /на листи 20-21/ е приложено писмено обяснение от ищцата Н. до директора на ППП-Г.Оряховица от 16.07.2020г. във връзка с изпълнението на служебните си задължения на 06.07.2020г., като оригиналът на същото не е приложен към ЛТД на ищцата.

С писмено становище по писмо № 03-15-203/07.07.2020г. /л.18 от делото/, началникът на ПС Варна е изпратил на ръководителя на ПЦ Варна писмените обяснения на Д.Н. с мнение, че има основание да се търси дисциплинарна отговорност.

С писмо рег. № 47-01-297/28.07.2020г. /л.17 от делото/, ръководител на ПЦ – Варна е изпратил на директора на ППП – Г.Оряховица искане за обяснения и писмени обяснения от Д.Н., с мнение за допуснати нарушения на чл.17,т.5 от „Инструкцията за влаковия кондуктор” и за налагане на дисциплинарно наказание по КТ.

С писмо рег. № 47-01-297/06.08.2020г. /л.16 от делото/, директорът на ППП – Горна Оряховица е уведомил ръководител Отдел „Сигурност“ при „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД, че кондукторът Д.Н. ще бъде санкционирана с дисциплинарно наказание „Забележка“ за нарушения на чл.15,т.7 и чл.17,ал.5 от „Инструкция за кондуктора“.

Безспорен по делото е фактът, че със Заповед № 91/13.08.2020г., издадена от директора на ППП - Горна Оряховица, на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „Забележка” за нарушения на чл.186 от КТ и чл.187,ал.1,т.3,предл.1 от КТ във вр. чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкция за кондуктора.

Видно от показанията на свидетеля А. А. /„началник влак” при ответното поделение/,

на 06 юли той и ищцата обслужвали влак 20161 като превозна бригада; влакът се състоял от два вагона, като той обслужвал първия вагон, а г-жа Н. проверявала втория вагон. Свидетелят установява, че по време на проверката той нямал необслужени пътници. Видно от показанията на св. А., между Тръстиково и Езерово има 4 спирки и гари, като същите са разположени на около 5 минути, а от спирките се качват необслужени пътници. Свидетелят сочи, че за 5 минути може да обслужи с билети двама пътници, дори да ползват намаление.

Предвид установената по делото фактическа обстановка, съдът приема, че искът с правно основание чл.357,ал.1 от КТ се явява допустим, тъй като е предявен в законоустановения едномесечен срок, визиран в чл.358,ал.1,т.1 от КТ, от връчването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „забележка” на ищцата, а заедно с това за нея е налице правен интерес от предявяването му.

Съдът намира, че разгледан по същество, предявеният иск за отмяна на дисциплинарното наказание “забележка”, наложено на ищцата със заповед № 91/13.08.2020г. на директора на ППП гр. Г.Оряховица, се явява основателен.

Тежестта на доказване по този иск се носи от работодателя. Той следва да докаже фактическия състав, от който възниква правото му да наложи дисциплинарно наказание "забележка". Видно от заповед № 91/13.08.2020г. на директора на ППП гр.Г.Оряховица, както и от приложените по делото писмени доказателства, при налагане на дисциплинарното наказание “забележка” в настоящия случай работодателят формално е спазил изискванията на чл.193,ал.1 от КТ, като е изискал писмени обяснения от ищцата и е споменал накратко наличието на „дадени писмени обяснения от Д.Н.“, както и че не може да кредитира същите, в горепосочената заповед. Съдът счита обаче, че в процесния случай не се установява фактът работодателят да е приел действително даденото от ищцата писмено обяснение с дата 16.07.2020г., представено от ответната страна и прието като писмено доказателство /листи 20-21 от делото/, нито датата на приемането, тъй като върху тези писмени обяснения липсва каквото и да отбелязване /регистрация/ на постъпването им при ответното дружество, датата и часът на приемането им от работодателя, предвид връчване на поканата за изготвяне на писмени обяснения на 12.06.2020г., дата – предшестваща извършването на твърдените от работодателя дисциплинарни нарушения, както и липсата на приложен екземпляр от тези писмени обяснения в личното трудово досие на Д.С.. В подкрепа на този извод на съда е и фактът, че върху приложените писмени обяснения е изписано с ръкописен почерк : „Р.- чл.188,т.1 от КТ“, без да е удостоверено по никакъв начин кой е осъществил това отбелязване, кога са приети тези писмени обяснения от работодателя, нито дали същият е взел предвид изложените от Н. факти, след което да е предприел действия за допълнително изясняване на случая и за събиране на доказателства в тази насока. Поради това, съдът намира, че работодателят реално не е спазил изискването на чл.193,ал.1 от КТ *предварително* да изслуша нарушителя или да приеме писмените му обяснения и да оцени същите, като при необходимост да събере доказателства за изясняване на изложеното в тях, което е достатъчно основание, съгласно чл.193,ал.2 от КТ, съдът да

отмени дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество.

Съдът счита, обаче, че въпреки установеното по-горе, следва да се произнесе и по констатираните от него други нарушения, допуснати от работодателя в производството по налагане на дисциплинарно наказание „забележка” на ищцата.

Съдът намира, че процесната заповед, макар и издадена в предвидената от разпоредбата на чл.195 от КТ писмена форма, не отговаря на изискванията, установени чл.195,ал.1 от КТ относно нейното съдържание. В разпоредбата на чл.195,ал.1 от КТ законодателят е визирал изискванията към съдържанието на заповедта, като са посочени задължителните реквизити, които заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да съдържа : сведения относно конкретното нарушение, описано с обективните и субективните му признаци, кога е извършено нарушението, вида на наказанието и правното му основание.

Видно от заповед № 91/13.08.2020г., издадена от директора на ППП-Г.Оряховица, същата не съдържа задължителни реквизити съгласно изискванията на чл.195,ал.1 от КТ, а именно : в заповедта не е посочено мястото на извършване на нарушението на трудовата дисциплина от ищцата. Действително, работодателят е изложил множество фактически обстоятелства, свързани с извършеното нарушение, като е посочил датата - 06.07.2020г., и мястото, описано като „във втория вагон на влак № 20161, в участъка спирка Тръстиково - гара Езерово”, което общо описание не може да се приеме за място на извършване на нарушението, тъй като в обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание не е посочено къде, в кой конкретен участък от движението на влак № 20161 са осъществени конкретните дисциплинарни нарушения, описани в същата заповед с различни изпълнителни деяния, съдържащи множество и противоречиви данни, противно на изискванията на чл.195,ал.1 от КТ. Съдът счита, че липсата на конкретното място на извършване на всяко отделно нарушение, описано в атакуваната заповед, в процесния случай е обусловило грубо нарушаване на правото на защита на ищцата-служител, лишило я е от възможността да даде пълни и точни обяснения по реда на чл.193,ал.1 от КТ във връзка с всяко едно от посочените от работодателя изпълнителни деяния, да посочи и изиска от работодателя събирането на доказателства относно пълното и обективно изясняване на обстоятелствата, при които е осъществено нарушението, неговата тежест, виновно поведение на работника, и пр.

В тази връзка, съдът счита, че в обжалваната заповед липсва задължителен реквизит - описание на нарушението по смисъла на чл.195,ал.1 от КТ. Видно от процесната заповед, в същата не е конкретизирано, по неговите обективни и субективни признаци, нарушението, за което ищцата е санкционирана с дисциплинарно наказание „забележка”, а вместо това в заповедта са преписани констатациите на ръководител отдел „Сигурност“ в писмо № 03-15-203/07.07.2020г. до директора на ППП - Г.Оряховица за осъществени от ищцата действия и бездействия, които визират различни фактически състави, както и деяния на други лица – пътници с неустановена самоличност, без да са конкретизирани обектът на

дисциплинарното нарушение - кои задължения по трудовото правоотношение между страните не е изпълнено или е допуснато нарушение при неговото изпълнение от Д.Н., кога и къде е извършено същото /”не е извършвала качествени частични проверки на документите за пътуване на пътниците и не е издавала своевременно билети на тези от тях, непритежаващи такива, вследствие на което е допуснала в проверяваната от нея част на влака да пътуват : един пътник без билети, пътуващ от спирка Тръстиково за гара Варна...., трима пътника без билети, пътуващи от спирка Страшимирово до гара Варна...”. Наред с това, видно от обжалваната заповед, в същата са удостоверени и множество факти и обстоятелства, без да е посочено отношението им към извършеното нарушение, съставляват ли същите отделни признаци на това нарушение, и кой е субектът на описаното деяние /”...уреден/и/ с билети от служителката Н., едва след извършена контролна проверка на влака след гара Езерово...”. На следващо място, видно от атакуваната заповед, нарушенията, за които ищцата е санкционирана с дисциплинарно наказание „забележка” са многократно описвани с различни признаци от обективна и от субективна страна, като в заключение ответникът е стигнал до изводите, че „описаното по-горе съставлява нарушение на чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкцията за кондуктора“, както и че „описаното представлява и неизпълнение на задълженията на Д. С. Н., в качеството ѝ на кондуктор на пътнически влак, съгласно вменените в длъжностната ѝ характеристика задължения, описани в раздели – основни трудови задължения – „Извършва проверка на превозните документи на всички пътници. Недопуска пътуването на пътници непритежаващи документи за пътуване; раздел – основни нормативни документи, които трябва да познава лицето, заемащо длъжността – „Инструкция на кондуктора“, както и е подвел тези нарушения под нормата на чл.186 от КТ във вр. чл.187,ал.1,т.3,предл.1 от КТ – „неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение”.

Разпоредбата на чл.187,т.3 от КТ установява, че нарушения на трудовата дисциплина са неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила. Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, съдът счита, че описаните в заповед № 91/13.08.2020г. множество фактически обстоятелства, свързани с извършеното нарушение, и мотиви за налагане на дисциплинарно наказание, не съответстват на посочената от работодателя правна квалификация и не могат да бъдат подведени към същата, тъй като в случая не се установява наличието на елементите от състава на нарушенията на чл.187,т.3,предл.1 от КТ, чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от КТ от Инструкцията за влаковия кондуктор , с техните признаци от обективна и от субективна страна /субект на нарушението, конкретното деяние /действие или бездействие/, осъществено от него, обекта на нарушението, мястото и времето на осъществяването му, вината на дееца/.

На първо място, настоящият съдебен състав счита, че извършването на нарушение по чл.187,т.3,предл.1 от КТ „неизпълнение на възложената работа”, от ищцата на 06.07.2020г., изразяващо се в „неизвършването на качествени частични проверки на документите за пътуване на пътниците и неиздаване своевременно на билети на тези от тях, непритежаващи

такива, вследствие на което тя да е допуснала в проверяваната от нея част от влака да пътуват 1 пътник без билет, пътуващ от спирка Тръстиково за гара Варна, и 3 пътника без билети, пътуващи от спирка Страшимирово до гара Варна”, не само не се установява от мотивите към атакуваната заповед, но се опровергава по категоричен начин от приетите по делото доказателства. Съгласно чл.14,т.2 от Инструкция за влаковия кондуктор, проверка на редовността на документите за пътуване на пътниците се извършва за всички категории пътнически влакове, след заминаването от началната и след всички гари и спирки, в които влакът спира по разписание. Според чл.15,ал.1 от Инструкция за влаковия кондуктор, влаковият кондуктор е длъжен да извършва проверки по отношение редовността на документите за пътуване на пътниците в определената за него част от влака след излизането на влака от изходните стрелки, както следва : т.1 обща /цялостна/ проверка от начална гара; т.7 - във всички останали случаи е длъжен да извършва частична проверка на документите за пътуване. Фактът, че в качеството си на кондуктор на влак № 20161 на 06.07.2020г. ищцата е извършила обща проверка по смисъла на чл.15,ал.1,т.1 от Инструкцията за влаковия кондуктор след заминаването на влака от началната гара, не се оспорва от ответника и се установява от приетите писмени доказателства. Същевременно фактът на извършването на частични проверки от ищцата - кондуктор по време на пътуването на влака, след заминаването му от всички спирки и гари по маршрута, също се установява от приетите писмени доказателства - заверени преписи от писмо № 47-01-297/06.08.2020г. от директора на ППП-Г.Оряховица, писмо № 47-01-297/28.07.2020г. от ръководител ПЦ Варна, писмо от началник ПС-Варна, писмо изх. № 03-15-203/10.07.2020г., обяснение от Д. С. Н., писмо № 47-01-297/09.07.2020г. от ръководител отдел „Сигурност”, видно от които към момента на започване на контролната проверка на влаковия състав на 06.07.2020г. от гара Езерово, в проверявания от ищцата втори вагон са установени общо 45 пътници, от които 40 са били уредени /т.е. проверени от кондуктора, респ. снабдени с билети от ищцата/, а пет от пътниците са били неуредени с билети. Цитираните писмени доказателства, както и показанията на разпитания по делото свидетел А. А. /началник влак на влак № 20161 на 06.07.2020г./, удостоверяват по категоричен начин и фактите, че контролните органи – служителите Кр.К. и Пл.П., са се качили във влак № 20161 на гара Езерово и са извършили контролната проверка по време, в което ищцата е била в процес на осъществяване на поредната частична проверка и уреждане на неуредените до този момент пътници във влака. В този смисъл са и дадените от ищцата писмени обяснения, неприети съгласно изискванията на чл.193,ал.1 от КТ от ответника-работодател, видно от които Н. посочва също, че е извършила проверка на пътниците във влака в качеството си на кондуктор, установила е дестинацията, до която всеки от тях пътува, като сама е уведомила проверяващия Кр. К., че от спирка Страшимирово са се качили 5 пътници, от които е успяла да уреди с билет само един, посочила е причините за неиздаване на билети на някои от пътниците до момента на започване на контролната проверка – краткото разстояние от спирка Страшимирово до гара Езерово – 3 километра, както и е посочила факта, че от гара Езерово са се качили още пътници, подлежащи на уреждане с билети. Тези факти се потвърждават и от показанията на св. А., който установява по делото, че те извършват само

частични проверки за установяване на новите пътници от всяка спирка или гара, че той би могъл да напише билети само на двама пътника за 5 минути от спирка Страшимирово до гара Езерово, като между Тръстиково и Езерово са общо 4 спирки и гари, само гара Белослав е обслужвана, а от другите спирки се качват необслужвани пътници, като тези гари и спирки са разположени на около 5 минути разстояние една от друга и няма как да се свършат и двете работи – издаване на билети и да гледат как влакът потегля от спирките, което също отнема около минута. При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че ответникът-работодател незаконосъобразно, в нарушение на изискванията, установени в чл.193,ал.1 КТ и чл.195 КТ, без да проведе изискуемото от закона дисциплинарно производство за установяване извършването на описаните от него нарушения, със заповед № 91/13.08.2020г. немотивирано е вменил на ищцата осъществяването на дисциплинарни нарушения по чл.187,т.3,предл.1 КТ и чл.14,т.2 от Инструкцията за влаковия кондуктор, както и е санкционирал същата с дисциплинарно наказание „забележка” на основание чл.190,ал.1 във вр. чл.194,ал.1 КТ.

На второ място, съдът счита, че в случая не се установява извършването и на нарушение на трудовата дисциплина от ищцата по чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор. Разпоредбата на чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор повелява, че при проверките влаковият кондуктор е длъжен да спазва следното : При установяване на пътник без билет, влаковият кондуктор първо уточнява с пътника началната и крайната гара на пътуването му, след което го уведомява за нормативно определената цена, която следва да заплати и веднага издава влаков билет съгласно „Тарифа за превоз на пътници, багажи и колетни пратки по жп транспорт във вътрешно съобщение”. В случай, че пътникът откаже да заплати цената, влаковият кондуктор го приканва да слезе на първата гара, в която влакът ще спре. Ако пътникът откаже или не слезе на първата гара, влаковият кондуктор уведомява началника на влака и съвместно предприемат действия за разрешаване на възникналия проблем. При наличие на патрул за съпровождане на влаковете от транспортна полиция, влаковият кондуктор респективно началника на влака търси съдействие за събиране на съответната сума или принудително отстраняване на пътника от влака. Видно от обжалваната заповед, в случая липсва описание и конкретизиране къде е извършено това нарушение /в кой конкретен участък от разстоянието между отделните спирки/, времето на осъществяването му, кои са тези конкретни пътници, какви са били техните дестинации на пътуване, за какви други дестинации ищцата е издала билети, и дали именно осъществяването на контролната проверка не е пречила ищцата – кондуктор да приключи своевременно уреждането на всички пътници, установени от нея своевременно след качването им във влака като пътуващи до гара Варна. В този смисъл, съдът счита за неустановено кога и в кой пътен участък ищцата е реализирала такива действия или бездействия, кой от фактическите състави на чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор е осъществен от ищцата Н., и ако такива деяния са извършени от служителя впоследствие – по време на извършване на проверката и установяване на нарушения на трудовата дисциплина от и в присъствие на контролните органи, и с тяхното знание и

съгласие, защо същите органи са допуснали осъществяването на такива нарушения и са вменили същите във вина на ищцата, а не са ги предотвратили. Ангажираните от ответника като писмени доказателства 5 бр. билети също не могат да служат за доказване на извършването на конкретно нарушение на трудовата дисциплина от ищцата, което да е съставомерно по чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор, тъй като от същите не се установява от кого, кога, къде и за кое конкретно лице са изготвени тези билети, за да може да бъде обусловен извод издадени ли са в нарушение на цитираните от работодателя норми или не. Предвид изложеното, съдът приема, че ответникът-работодател незаконосъобразно, в нарушение на изискванията, установени в чл.193,ал.1 от КТ и чл.195 от КТ, без проведе изискуемото от закона дисциплинарно производство за установяване извършването на такова нарушение, немотивирано е вменил на ищцата Н. осъществяването на дисциплинарно нарушение по чл.187,т.3,предл.1 от КТ във вр. чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор и незаконосъобразно е санкционирала същата с дисциплинарно наказание „забележка”.

По тези съображения, съдът счита, че описаните в заповед № 91/13.08.2020г. множество констатации /описаните от работодателя деяния/ не съответстват на посочената квалификация и не могат да бъдат подведени към същата, тъй като липсват данни кога е извършено всяко отделно конкретно нарушение при обслужването на всеки един от твърдените 4 броя пътници без билети и не са посочени елементите от състава на нарушенията на чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор с техните признаци от обективна и от субективна страна /субект на нарушението, конкретното деяние /действие или бездействие/, осъществено от него, обекта на нарушението, мястото и времето на осъществяването му, вината на дееца/. Съдът счита, че липсата на описание на конкретното дисциплинарно нарушение обуславя необоснованост на заповед № 91/13.08.2020г. на директора на ППП гр.Г.Оряховица, респ. води до неустановяване по предвидения в закона ред на факта на нарушение на трудовата дисциплина от ищцата. Наред с това, съдът съобрази, че с оглед трайно установената съдебна практика, липсата на който и да е от реквизитите на заповедта за дисциплинарно наказание, посочени в чл.195,ал.1 от КТ, има за последица незаконосъобразност на дисциплинарното наказание /в този смисъл Р. 341-95-III г.о. на ВС, Р. 448-98-III г.о. ВКС, Р. 1506-99-III г.о. ВКС, и др./. Това е така, защото нормата на чл.195,ал.1 от КТ, в която са предвидени тези реквизити, е императивна, и установеното в нея изискване за включване в заповедта на посочените реквизити е по същество изискване за мотивирането ѝ, респ. за обосноваване на наложеното дисциплинарно наказание. Нарушенията на трудовата дисциплина, с техните обективни и субективни признаци, очертават рамките на спора. Поради това, само при конкретното им описание в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание съдът може да извърши проверка за това спазени ли са повелителните изисквания на закона, свързани с процедурата по наказване /изслушване или приемане на обяснения и преклузивни срокове/, както и тези по съществото на спора /налице ли е виновно неизпълнение на трудовите задължения за всеки отделен случай и правилно ли са приложени критериите за определяне на

наказанието/. По тези съображения, след като взе предвид, че в заповед № 91/13.08.2020г. на директора на ППП гр.Г.Оряховица липсват задължителни реквизити, в нарушение на изискванията на императивната разпоредба на чл.195,ал.1 от КТ, а именно – липсват данни кога и къде е извършено всяко отделно конкретно нарушение, както и описание на нарушението с неговите обективни и субективни признаци, а допълване или заместване на задължителните реквизити с гласни и писмени доказателства е недопустимо в исковия процес, съдът счита, че липсата на посочените по-горе задължителни реквизити в обжалваната заповед обуславя необоснованост на същата и води до незаконосъобразност на наложеното с нея дисциплинарно наказание. Поради това, основателни са възраженията на ищцовата страна, че по делото не се установява по безспорен начин извършването на конкретни нарушения на трудовата дисциплина от Д.Н. и осъществяването на такива нарушения не се обосновава от обжалваната заповед.

На следващо място, основателни се явяват твърденията на ищцовата страна, че наред с установените в чл.17 от Инструкцията за влаковия кондуктор задължения, съгласно изискванията на чл.22 от Инструкцията за влаковия кондуктор, през време на престоя на влака в гари и спирки, влаковият кондуктор е длъжен : 1. да следи за безопасното слизване и качване на пътниците; 2. да упътва пътниците от перона пред влака към слабо населените вагони, първокласния вагон, или съответните вагони с плацкартни номера; Когато подходите на пътниците са от пешеходни подлези или преходни мостчета, влаковият кондуктор упътва пътниците пред тези съоръжения; 3. с особено внимание да се отнася към майките с малки деца и бременните жени, трудно подвижните лица, слепи граждани, възрастните и немощни пътници; 4. след като началникът на влака поиска сигнал „готовност” и влаковият кондуктор се е уверил, че няма пречка за тръгване на влака, затваря всички отворени врати на вагоните, за които отговаря, след което подава сигнал „готовност”, първо кондуктора в края на влака, а след него последователно и наредените напред влакови кондуктори; 5. да участва при извършване на съкратена проба на влаковата спирачка в гари, в които няма ревизор вагони. Съобразно чл.24 от същата Инструкция, както по време на движение, така и по време на престой на влака, влаковият кондуктор е длъжен да вземе мерки за предотвратяване на всякаква опасност за движението на влака и пътуващите пътници.

Предвид безспорно установените по-горе факти, от цитираните писмени и гласни доказателства в случая се установява, че по време на движението на влак № 20161 в участъка спирка Тръстиково – спирка Страшимирово - гара Езерово, където вероятно са се качили на влака установените при проверката пътници без документи за пътуване, по време на установяване на влака в спирка Тръстиково, спирка Страшимирово и гара Езерово, при краткия престой на влака в тези жп гари /спирки/, ищцата е изпълнявала и задълженията си, визирани в чл.22 и чл.24 от Инструкцията за влаковия кондуктор, като по същото време Н. е следвало да прекъсва извършването на частична проверка и уреждане на пътниците, за да осъществи задълженията си по време на престоя на влака. Наред с това, от показанията на св. А. се потвърждават фактите, че отново по време на движението на влак № 20161 в участъка спирка Тръстиково – спирка Страшимирово - гара Езерово, ищцата-кондуктор е

разполагала с 5 минути между посочените спирки и 0 минути от гара Езерово до началото на проверката, за да извърши частични проверки на пътниците и да уреди качилите се без билети такива. Предвид изложеното дотук, съдът намира за основателни и доказани твърденията на ищцовата страна, че за ищцата-служител не е била налице технологична и чисто физическа възможност да изпълни в пълния им обем трудовите си задължения, установени в чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор, в пътния участък спирка Тръстиково - гара Езерово, като през посоченото по-горе кратко време от движението на влака между трите гари да уреди с билети всички качили се във влака пътници без документи за пътуване, и заедно с това да извърши три частични проверки след потеглянето от всяка жп гара, както и да изпълни задълженията си по чл.22 и чл.24 от Инструкцията за влаковия кондуктор на всяка една гарите, където влакът е престоявал съгласно горепосоченото разписание. Съгласно чл.124 от КТ, по трудовото правоотношение работодателят е длъжен да осигури на работника или служителя условия за изпълнението на работата, а съобразно чл.127,ал.1,т.2,т.3 и т.5,предл.1 от КТ - работодателят е длъжен да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнението на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като му осигури работно място и условия в съответствие с характера на работата, здравословни и безопасни условия на труд, указания за реда и начина на изпълнение на трудовите задължения. В този смисъл, съдът намира за недоказано твърдението на ответника, че ищцата е действала виновно във връзка с неизпълнение на задълженията си, установени в чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор, тъй като работодателят от своя страна не е изпълнил задълженията си, установени в чл.124 и чл.127,ал.1,т.2,т.3 и т.5,предл.1 от КТ, да осигури на служителя – кондуктор нормални условия за изпълнение на работата му, за създаване на организация и безопасност на труда, съответстващи на многобройните задължения, вменени за изпълнението на тази работа. По този начин, ответникът – работодател е поставил ищцата - кондуктор в невъзможност да изпълни множеството ѝ вменени задължения, разнородни по своя характер и изискващи различна организация и непрекъсната промяна на местонахождение на кондуктора, осъществявани чрез многобройни действия от него за кратко време. Поради това, основателни се явяват твърденията на ищцовата страна, че при конкретните обстоятелства ищцата Н. е предприела всички необходими действия за изпълнение на вменените ѝ задължения, в т.ч. по свое усмотрение е предприела действия по организация на работата си – първоначално извършване на частична проверка на всички пътници и установяване на дестинацията, от която и до която пътува всеки един от тях, с цел издаване на билети на пътниците, пътуващи до по-кратка дестинация, а впоследствие – и на тези, които ще пътуват на по-далечно разстояние, като тези действия съдът възприема осъществени изцяло в интерес на работата ѝ, с оглед поставянето ѝ в такава ситуация от страна на ответника - работодател, а не като действия, осъществяващи състава на визираните в атакуваната заповед дисциплинарни нарушения. С оглед изложеното, съдът намира за недоказано извършването на дисциплинарно нарушение по чл.187,т.3,предл.3 от КТ и чл.14,т.2 и чл.17,т.5 от Инструкцията за влаковия кондуктор, визирани в заповед № 91/13.08.2020г., от ищцата Н., и счита, че работодателят незаконосъобразно е санкционирал

същата за осъществяването на такива нарушения в процесния случай.

По изложените по-горе съображения, съдът приема, че дисциплинарното наказание „забележка”, наложено на ищцата с процесната заповед № 91/13.08.2020г., се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено. Поради това, предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на делото, на основание чл.78,ал.1 от ГПК, основателно се явява искането ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените от нея разноски в настоящото съдебно производство за платено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв.

Наред с това, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ГОРС държавна такса върху предявения и уважен неопцияем иск в размер на 80 лв., както и 5 лв. в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА ЗАПОВЕД № 91 от 13.08.2020г. на директора на ПОДЕЛЕНИЕ ЗА ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ - Горна Оряховица при „БДЖ – ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ” ЕООД гр. София, с която на Д. С. Н. с ЕГН *****, с адрес : град Варна, ж.к. „Възраждане”, блок 35, вх.4, ет.8, ап.96, – „Кондуктор” в Превозна служба Варна към ППП – Горна Оряховица при „БДЖ – Пътнически превози” ЕООД гр. София, е наложено дисциплинарно наказание “ЗАБЕЛЕЖКА”, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Поделение за пътнически превози – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, БУЛСТАТ 1754056470213, със седалище и адрес на управление гр. Горна Оряховица, ул. „Цар Освободител” № 112-А, представлявано от директора С. С. Г., към „БДЖ – ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ” ЕООД град София, ДА ЗАПЛАТИ на Д. С. Н. с ЕГН *****, с адрес : град В., ж.к..., СУМАТА от 200 лв. /двеста лева/, представляваща направените по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Поделение за пътнически превози – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, БУЛСТАТ 1754056470213, със седалище и адрес на управление гр. Горна Оряховица, ул. „Цар Освободител” № 112-А, представлявано от директора С.С. Г., към „БДЖ – ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ” ЕООД град София, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ГОРНООРЯХОВСКИЯ РАЙОНЕН СЪД, в полза на бюджета на Съдебната власт, СУМАТА от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща държавна такса върху предявения и уважен неопцияем иск, както и СУМАТА от 5 лв. /пет лева/, представляваща държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____